

altenpflege.de Edition

Cărți compacte pentru formarea profesională în îngrijire - Focus pe îngrijirea vârstnicilor.

Theo Ahrens

Introducere în etica îngrijirii

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Date bibliografice

Theo Ahrens – Biografie scurtă

Theo Ahrens, născut în 1979 lângă München, este profesor pentru profesii de îngrijire și pedagog dedicat în domeniul îngrijirii. După un an social voluntar într-un spital, a absolvit un curs de formare ca asistent medical generalist și a acumulat o experiență profesională valoroasă în secția de terapie intensivă. Impulsionat de dorința sa de a transmite cunoștințe, a studiat pedagogia medicală și a început în 2009 să predea la o școală de specialitate din München. Theo este cunoscut pentru stilul său de predare practic și empatic, cu care pregătește viitorii îngrijitori pentru profesia lor solicitantă. În viața privată, locuiește cu soția și cei doi copii ai săi în Berlin și se implică voluntar pentru condiții mai bune în formarea în domeniul îngrijirii.

Acest manual scurt a fost formulat din planurile de curs ale predării sale utilizând I.A. Traducerea a fost realizată automat.

Publicat de altenpflege.de

Preț DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Sugestii și îmbunătățiri vă rugăm să le trimiteți la team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Cuprins

1 Introducere în etica îngrijirii	4
1.1 Definiția eticii în îngrijire	4
1.2 Importanța eticii în abordarea morții și a decedării	4
1.3 Obiectivele reflecției etice în îngrijirea vârstnicilor	5
1.4 Responsabilitatea profesională și rolul asistenților medicali în procesul de deces	6
2 Bazele eticii și moralei	7
2.1 Definiții ale termenilor	7
2.2 Principii etice în îngrijire	7
2.3 Teorii etice	8
2.4 Decizii etice în activitatea zilnică de îngrijire	9
3 Abordarea morții și a decesului în îngrijirea vârstnicilor	10
3.1 Moartea ca parte a ciclului vieții	10
3.2 Etapele muririi conform lui Elisabeth Kübler-Ross	11
3.3 Importanța îngrijirii paliative în geriatrie	11
3.4 Rolurile și sarcinile personalului de îngrijire în îngrijirea paliativă. . . .	12
3.5 Percepția muritului și a morții	13
4 Provocări etice în îngrijirea paliativă. . . .	15
4.1 Gestionarea autonomiei pacientului	15
4.2 Dileme etice în îngrijirea paliativă. . . .	16
4.3 Gestionarea dorințelor pacienților	16
4.4 Sedare paliativă: definiție, aspecte etice și luarea deciziilor	17
4.5 Sprijin în caz de dispoziții anticipative și procură medicală. . . .	18
5 Îngrijirea persoanelor aflate în faza terminală în practica îngrijirii vârstnicilor	20
5.1 Îngrijirile paliative și munca în hospice în îngrijirea vârstnicilor	20
5.2 Comunicarea cu muribunzii	21
5.3 Însoțirea aparținătorilor	21
5.4 Ritualuri, aspecte religioase și culturale în procesul de moarte	22
5.5 Primele măsuri după deces	23
6 Aspecte juridice privind gestionarea procesului de moarte și deces	25
6.1 Dreptul la autodeterminare și dispozițiile privind pacienții	25
6.2 Cerințe legale pentru îngrijirea paliativă. . . .	26
6.3 Reglementări legale privind îngrijirea persoanelor decedate	27
6.4 Diferențe între îngrijirea paliativă, eutanasia activă și pasivă. . . .	28
6.5 Aspecte juridice ale îngrijirii paliative	28
7 Aspecte psihologice ale muririi, morții și doliului	30
7.1 Prelucrarea procesului de moarte și deces	30
7.2 Gestionarea propriei efemerități	30
7.3 Încărcătura emoțională și îngrijirea de sine a personalului de îngrijire	31
7.4 Supervizare și posibilități de sprijin pentru personalul de îngrijire	32
7.5 Gestionarea durerii la rezidenți, rude și îngrijitori	33
8 Dimensiuni culturale și religioase ale muririi și morții	35
8.1 Riturile morții în diferite religii	35
8.2 Particularități culturale în abordarea morții și a muririi	36
8.3 Îndrumarea religioasă în îngrijirea paliativă. . . .	37
8.4 Provocări etice în respectarea dorințelor religioase ale pacienților	37
9 Eutanasiile – Perspective etice și juridice	39
9.1 Definiții: Eutanasiile activă, pasivă și indirectă	39
9.2 Argumente etice pro și contra eutanasiei. . . .	39
9.3 Situația juridică privind eutanasiile	40
9.4 Rolul personalului de îngrijire în deciziile privind eutanasiile	41
10 Exemple practice și studii de caz	43
10.1 Studii de caz privind conflictele etice în îngrijirea paliativă	43
10.2 Reflecția asupra situațiilor dificile în practică	44
10.3 Strategii de soluționare a dilemelor etice	45

1 Introducere în etica îngrijirii

1.1 Definiția eticii în îngrijire

Etica în îngrijire se referă la aplicarea principiilor și valorilor morale în îngrijirea oamenilor, în special a persoanelor în vârstă și a celor care necesită îngrijiri. Această disciplină necesită reflecția asupra a ceea ce este considerat corect sau greșit, bun sau rău și ghidează îngrijitorii în luarea deciziilor și în acțiunile zilnice.

Un element central al eticii în îngrijire este demnitatea umană. Îngrijitorii au obligația de a respecta și proteja această demnitate, indiferent de starea sau circumstanțele persoanei care necesită îngrijire. Aceasta include recunoașterea unicității fiecărui individ și asigurarea respectului și autonomiei.

Încrederea este un alt aspect fundamental. O relație de încredere între îngrijitor și beneficiarul îngrijirii este esențială și necesită fiabilitate, empatie și integritate. Etica în îngrijire înseamnă, de asemenea, asumarea responsabilității și răspunderea pentru propriile acțiuni, în special în situații moral provocatoare.

Etica în îngrijire cuprinde, de asemenea, principiul justiției. Acesta implică distribuirea echitabilă a resurselor și tratamentul egal al tuturor oamenilor. Îngrijitorii trebuie să fie atenți să nu acționeze discriminatoriu și să ia în considerare în mod corespunzător nevoile tuturor beneficiarilor îngrijirii.

În plus, reflecția etică în îngrijire trebuie să integreze și principiile îngrijirii și non-vătămării. Siguranța și bunăstarea beneficiarilor îngrijirii sunt prioritare, iar toate măsurile ar trebui să vizeze evitarea prejudiciului și oferirea celui mai bun sprijin posibil.

Aceste principii etice nu sunt reguli rigide. Ele necesită din partea îngrijitorilor reflecție continuă și adaptare la fiecare caz individual. Etica în îngrijire este un angajament permanent față de o practică de îngrijire bazată pe principii etice și dezvoltarea morală personală în cadrul profesiei.

1.2 Importanța eticii în abordarea morții și a decedării

Etica în abordarea morții și a decesului necesită o practică de îngrijire atentă și respectuoasă. Ultimele faze ale vieții unei persoane sunt de o mare importanță emoțională și etică. În aceste momente, personalul de îngrijire trebuie să înțeleagă și să respecte nevoile celor pe moarte, fără a le afecta autonomia.

Dilema dintre dorința de prelungire a vieții și acceptarea procesului natural de moarte necesită luarea unor decizii fundamentate pe principii etice de către personalul de îngrijire. Devine dificil atunci când divergențe de viziuni și dorințe ale pacienților, rudelor și echipei medicale se ciocnesc. Aici, este datoria personalului de îngrijire să găsească un echilibru care să păstreze demnitatea persoanei aflate pe moarte și, în același timp, să țină cont de perspectivele tuturor celor implicați.

O provocare etică centrală este gestionarea simptomelor dureroase la sfârșitul vieții. Aici sunt relevante principiile îngrijirii paliative, care, pe de o parte, ar trebui să atenueze durerea și suferința, iar pe de altă parte, să respecte nevoia primordială a pacientului de a avea o moarte demnă și autodeterminată. Personalul de îngrijire trebuie să evalueze în ce măsură măsurile medicale sunt încă în concordanță cu valorile etice ale îngrijirii sau dacă intervin în procesul natural al morții.

Reflecția etică nu se limitează doar la pacienți, ci se extinde și asupra implicării rudelor. A le implica, a le lua în serios temerile și grijile și a le considera la luarea deciziilor este esențial pentru o îngrijire etică responsabilă. În același timp, personalul de îngrijire nu trebuie să uite să-și recunoască și să abordeze propriile limite morale și emoționale.

În concluzie, etica în abordarea morții și a decesului cere un echilibru sensibil între grijă, respect și autonomie, luând în considerare atât persoana pe moarte, cât și mediul înconjurător. Empatia și competența etică sunt componente indispensabile ale practicii de îngrijire pentru aceasta.

1.3 Obiectivele reflecției etice în îngrijirea vârstnicilor

Ziele der ethischen Reflexion in der Altenpflege

Obiectivele reflecției etice în îngrijirea persoanelor vârstnice pot fi identificate în mai multe domenii, care au ca scop îmbunătățirea calității îngrijirii și sprijinirea personalului medical. În primul rând, reflecția etică promovează sensibilizarea față de provocările morale din viața de zi cu zi a asistenților. Personalul medical are posibilitatea de a-și verifica și clarifica înțelegerea valorilor, ceea ce îi ajută să ia decizii informate.

Prin reflecția etică, se susține luarea deciziilor în situații complexe. Sunt luate în considerare diferite perspective pentru a ajunge la o judecată echilibrată și echitabilă. Reflecția permite astfel crearea unui spațiu moral pentru decizii care sunt în cel mai bun interes al beneficiarilor de îngrijiri.

Un alt obiectiv constă în promovarea integrității profesionale. Personalul medical învață cum să își mențină convingerile etice în ciuda constrângerilor externe. Acest lucru consolidează conștientizarea responsabilităților profesionale și a acțiunilor morale proprii.

Reflecția etică contribuie la întărirea dialogului interprofesional. În munca de echipă, pot fi discutate diferite puncte de vedere etice, ceea ce îmbunătățește colaborarea și promovează o înțelegere etică comună în relația cu pacienții.

În plus, reflecția etică sporește calitatea relației de îngrijire. Prin gândirea conștientă asupra propriilor acțiuni, personalul medical poate interacționa mai empatic și respectuos cu beneficiarii de îngrijiri, consolidând astfel încrederea între ambele părți.

În final, reflecția etică sprijină dezvoltarea personală a personalului medical. Aceasta încurajează recunoașterea și depășirea prejudecăților personale, susține dezvoltarea empatiei și creează spațiu pentru învățare continuă și creștere în context profesional.

Aceste obiective subliniază faptul că reflecția etică nu este doar un instrument pentru a face față situațiilor dificile, ci și un motor pentru dezvoltarea practicii de îngrijire și a identității profesionale.

1.4 Responsabilitatea profesională și rolul asistenților medicali în procesul de deces

Personalul de îngrijire poartă responsabilitatea de a gestiona procesul de moarte atât de demn și respectuos pe cât posibil. Rolul lor necesită o sensibilitate ridicată față de nevoile fizice, emoționale și spirituale ale muribunzilor. Aceste sarcini cuprind ameliorarea durerilor și a altor simptome supărătoare printr-o îngrijire paliativă adecvată. În acest proces, trebuie menținut un echilibru între ameliorarea durerii și starea de conștiință, pentru a respecta voința pacienților.

Personalul de îngrijire acționează ca punct central de contact și mediator între participanții la procesul de moarte, inclusiv membrii familiei și echipa interdisciplinară. Ei trebuie să asigure o comunicare clară și plină de compasiune, pentru a reduce incertitudinile și temerile. O altă responsabilitate constă în a sprijini pacienții și familia acestora în luarea deciziilor, în special atunci când este vorba de întrebări legate de sfârșitul vieții, cum ar fi directivele anticipate sau măsurile paliative.

Prin îngrijirea pentru acompanierea psihică și emoțională a muribunzilor, personalul de îngrijire contribuie și la definirea și păstrarea autonomiei pacienților. Acest lucru implică respectul față de dorințele celor afectați ori de câte ori este posibil, chiar dacă acestea nu sunt în concordanță cu convingerile personalului de îngrijire sau ale familiei.

În plus, personalul de îngrijire este solicitat să reflecteze asupra propriilor constrângeri etice și emoționale. Supervizarea regulată și schimbul de experiență în echipă pot ajuta la menținerea moralului și stabilității emoționale. În cele din urmă, sarcinile lor includ și responsabilități organizatorice, cum ar fi coordonarea îngrijirii în faza terminală și documentarea întregului proces.

Doar prin integrarea empatiei, a conștiinței etice și a competenței profesionale, personalul de îngrijire își poate îndeplini responsabilitatea în procesul de moarte în mod cuprinzător. Astfel, acțiunile lor influențează nu doar desfășurarea morții, ci și amintirea apropiaților despre această etapă sensibilă a vieții.

2 Bazele eticii și moralei

2.1 Definiții ale termenilor

Etica se referă la reflecția filosofică asupra acțiunii morale. Ea analizează și evaluează comportamentul uman. Scopul este de a dezvolta linii directoare pentru un comportament bun și just. Etica întreabă: Ce ar trebui să fac? Ce este binele?

Moralitatea descrie regulile și valorile existente într-o societate. Ea cuprinde norme, adică linii directoare de acțiune obligatorii, care sunt semnificative pentru conviețuirea socială. Moralitatea indică ceea ce este considerat corect sau greșit.

Valorile sunt concepții fundamentale despre ceea ce este considerat dezirabil sau demn de atins într-o societate. Ele influențează acțiunile și gândirea noastră. Exemple sunt respectul, dreptatea, grija.

Normele sunt reguli de comportament concrete, de obicei formalizate și general acceptate. Ele se derivă din valori. Ele definesc cum ar trebui să acționeze oamenii în anumite situații. Exemple sunt legile sau eticile profesionale.

Înțelegerea acestor termeni constituie baza pentru considerațiile etice în îngrijire.

2.2 Principii etice în îngrijire

Principiile etice oferă orientare în activitatea zilnică de îngrijire și promovează bunăstarea persoanelor asistate. Patru principii centrale ale eticii îngrijirii sunt autonomia, dreptatea, grija și non-vătămarea.

Autonomia respectă autodeterminarea individului. Personalul de îngrijire sprijină rezidenții în procesul de luare a deciziilor și acceptă deciziile acestora, chiar dacă acestea diferă de propria opinie. Autonomia necesită consimțământ informat, prin care personalul de îngrijire furnizează informații clare și ușor de înțeles.

Dreptatea înseamnă a oferi tuturor persoanelor din situații comparabile șanse și tratamente egale. Personalul de îngrijire trebuie să acționeze corect și să nu favorizeze sau dezavantajeze niciun rezident din cauza vârstei, sexului, originii sau bolii. Resursele trebuie distribuite în mod echitabil.

Grija este o expresie de compasiune și atenție personală. Personalul de îngrijire trebuie să recunoască nevoile rezidenților și să răspundă în mod individual la acestea. Ei oferă suport emoțional și ajutor acolo unde este nevoie. Grija include și protecția împotriva pericolelor și asigurarea bunăstării.

Non-vătămarea obligă personalul de îngrijire să evite acțiunile care ar putea provoca daune. Aceasta necesită o evaluare a riscurilor și beneficiilor măsurilor planificate. Personalul de îngrijire își folosește cunoștințele profesionale pentru a preveni poverile inutile pentru rezidenți și a minimiza riscurile de îngrijire.

Aceste principii etice acționează împreună și sunt aplicabile în fiecare situație de îngrijire. Conflictele dintre principii necesită o evaluare etică atentă și o reflecție profesională pentru a lua decizii responsabile.

2.3 Teorii etice

Teoriile etice oferă perspective diferite asupra acțiunilor morale și sunt instrumente esențiale de orientare în practica îngrijirii. Trei teorii etice semnificative sunt frecvent utilizate: deontologie, utilitarism și etica virtuților.

Deontologia se bazează pe reguli și obligații. Această teorie subliniază că acțiunile sunt moral corecte sau greșite în sine, indiferent de consecințele lor. În contextul îngrijirii, aceasta înseamnă că există anumite obligații pe care îngrijitorii trebuie să le îndeplinească, cum ar fi respectarea autonomiei și principiul de a nu face rău. Aceste obligații se aplică indiferent de rezultatul acțiunii. Un exemplu ar fi respectarea reglementărilor privind confidențialitatea, indiferent dacă o încălcare a confidențialității provoacă un prejudiciu direct.

Utilitarismul se concentrează în schimb pe consecințele unei acțiuni. Scopul este de a atinge fericirea maximă pentru cel mai mare număr de oameni. În îngrijire, aceasta înseamnă luarea de decizii care maximizează bunăstarea tuturor celor afectați. Aspectele utilitariste ar putea juca un rol în distribuirea resurselor, prin cântărirea comportamentului care aduce cel mai bun rezultat pentru majoritatea oamenilor. Pot apărea conflicte atunci când binele unui individ ar trebui sacrificat pentru un pretins bine mai mare.

Etica virtuților pune accentul pe persoana care acționează și pe trăsăturile de caracter ale acesteia. Această teorie nu se întreabă atât ce anume ar trebui făcut, ci ce ar face o persoană virtuoasă. În domeniul îngrijirii, aceasta înseamnă că îngrijitorii ar trebui să cultive trăsături precum compasiunea, răbdarea și curajul. Etica virtuților subliniază importanța dezvoltării personale și profesionale continue. Îngrijitorii sunt încurajați să gândească dincolo de rutine și să se adapteze reflectiv la provocările etice.

Aplicarea acestor teorii etice în practică le permite îngrijitorilor să integreze diverse perspective în procesul decizional. Ele nu oferă răspunsuri simple, dar ajută la analiza și reflectarea complexității deciziilor morale în viața zilnică din domeniul îngrijirii.

2.4 Decizii etice în activitatea zilnică de îngrijire

Decizia etică în activitatea zilnică de îngrijire necesită aplicarea principiilor și teoriilor la situații concrete. Este vorba despre luarea unor decizii practice, care sunt atât moral acceptabile, cât și satisfac nevoile rezidenților.

Pașii luării deciziilor:

1. **Analiza situației:** În primul rând, situația este surprinsă în detaliu, incluzând toate faptele relevante și persoanele implicate. Întrebați-vă: Ce s-a întâmplat exact? Cine este afectat? Ce nevoi și dorințe au rezidenții?
 2. **Definirea problemei:** Clarificați care este problema etică sau dilema prezentă. Există un conflict între principiile etice, precum autonomia vs. îngrijirea? Sau se contrazic directivele legale și convingerile morale?
 3. **Determinarea opțiunilor:** Dezvoltați posibilități de acțiune. Identificați diferitele căi de rezolvare a problemei existente. Luați în considerare toate principiile etice: Ce avantaje și dezavantaje au opțiunile respective?
 4. **Evaluarea etică:** Analizați și evaluați fiecare opțiune, ținând cont de principiile și teoriile etice. Reflectați asupra acțiunii care, din perspectiva deontologiei, utilitarismului sau eticii virtuții, este cel mai bine justificată.
 5. **Luarea deciziei:** Luați cea mai bună decizie posibilă, pe baza evaluării tuturor informațiilor relevante și considerentelor etice. Amintiți-vă să acționați responsabil și în conformitate cu standardele profesionale.
 6. **Implementarea:** Puneți în aplicare decizia. Asigurați-vă că toate persoanele implicate sunt informate și că măsurile necesare sunt realizate.
 7. **Reflecție:** Revizuiți ulterior procesul de decizie și rezultatul. Ce a funcționat bine? Ce ar putea fi îmbunătățit? O reflecție continuă promovează procesele decizionale viitoare și creșterea personală a personalului de îngrijire.
- În luarea deciziilor etice din activitatea zilnică de îngrijire este esențial să rămâneți flexibil și adaptabil. Fiecare mediu de îngrijire este dinamic și necesită deseori o adaptare rapidă la noile situații. O înțelegere etică solidă vă sprijină să răspundeți competent și empatic la schimbări. Dialogul cu colegii și includerea echipelor multiprofesionale pot adăuga perspective valoroase care conduc la cea mai bună soluție pentru toți cei implicați.

3 Abordarea morții și a decesului în îngrijirea vârstnicilor

3.1 Moartea ca parte a ciclului vieții

Ciclul vieții include nașterea, copilăria, vârsta adultă și moartea ca încheiere naturală. Moartea nu este o acțiune izolată, ci o parte esențială a acestui ciclu. Acceptarea acestui fapt este importantă pentru îngrijitori, pentru a lucra corespunzător cu cei care se apropie de finalul vieții.

Procesul biologic al muririi începe adesea cu mult înainte de sfârșitul evident. Bolile cronice sau degenerarea pot marca stadiul final al vieții, cu mult înainte de apariția morții. Această perioadă oferă ocazia de a răspunde intens nevoilor celor care se apropie de moarte și de a promova calitatea vieții rămase.

Îngrijitorii ar trebui să perceapă moartea ca pe un proces natural. Fiecare persoană trece prin acest proces individual, în funcție de factori biologici, psihologici, sociali și spirituali. Sensibilitatea și empatia sunt necesare pentru a respecta aceste diferențe individuale și pentru a menține autonomia celor afectați.

Concepțiile culturale și sociale despre moarte influențează percepția procesului de murire. Îngrijitorii trebuie să se confrunte continuu cu perspective diferite pentru a fi capabili să ofere îngrijiri culturale competente. Convingerile religioase și tradițiile culturale ale rezidenților ar trebui respectate și integrate în planificarea îngrijirii.

Însoțirea celor care se apropie de moarte necesită, pe lângă abilități practice, și sensibilitate emoțională. Îngrijitorii trebuie să dezvolte capacitatea de a asculta persoanele afectate și de a lua în serios temerile, dorințele și speranțele acestora. Comunicarea este esențială pentru a crea încredere și pentru a organiza procesul de moarte cu demnitate.

Interacțiunea cu cei care se apropie de moarte încurajează îngrijitorii să se confrunte cu propria lor mortalitate. Această reflecție întărește înțelegerea și promovează o însoțire empatică a muririi. În îngrijiri, moartea nu înseamnă doar pierdere, ci și împlinirea de a susține calitatea vieții până la sfârșit.

Confruntarea cu moartea ca parte a ciclului vieții contribuie la aprecierea vieții în ansamblul său. Recunoașterea și respectul față de cei care se apropie de moarte creează un mediu în care sfârșitul natural al vieții poate fi trăit cu demnitate și cu cea mai mare calitate posibilă a vieții.

7 Aceasta este doar o previzualizare.

Cartea completă este disponibilă pe <https://www.altenpflege.de> pentru utilizatorii înregistrați. Înscrierea și utilizarea sunt gratuite. Cei care nu doresc să se înregistreze pot plăti suma menționată pe pagina 2 prin Paypal la buchhaltung@factsoft.de și trebuie să menționeze atât titlul cărții, cât și adresa de e-mail. Ulterior, vor primi PDF-ul prin e-mail.

Pe lângă accesul gratuit la manualele scurte, o înregistrare pe [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) permite aplicarea directă la locurile de muncă. De asemenea, permite publicarea gratuită a unui anunț de angajare. Alăturați-vă și voi comunității [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).